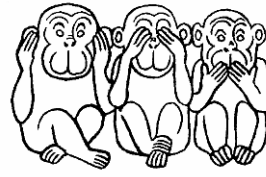

Ger Gal

18 april 1932 – 26 april 2019

*Het leven was één groot feest.
Ik moest vaak alleen zelf de slingers ophangen.
Maar heb toch ook naar waarde genoten.
Mij zul je niet meer **horen**.
Mij zul je niet meer **zien**.
Mij is het **zwijgen** opgelegd.*

Ger

Woensdag 1 mei hebben we afscheid genomen van Ger, in onze HZZ-kring een heel bekende deelnemer aan de jaarlijkse bijeenkomsten. Ger was, samen met zijn vrouw Diny, voor het eerst aanwezig in Lopik (1996) en heeft sindsdien bijna geen bijeenkomst overgeslagen. Ger had in Lopik gezien hoe de verkoop van beeldjes 's middags verliep en bedacht meteen een ingenieuze methode om de verkoop 'eerlijk' te laten verlopen. In 1998 heeft hij de club uitgenodigd naar Amstelveen, waar 55 bezoekers genoten van zijn programma.

Ger was de laatste paar maanden al wat aan het sukkelen, maar toch is hij nog onverwachts in zijn slaap overleden. Voor zijn vriendin Agnes, van wie hij veel steun kreeg na het overlijden van Diny, en voor zijn kinderen en hun gezinnen een groot gemis.

Ger was een doener, zoals we allemaal weten. Al tijden lagen dan ook de concepten voor de rouwkaart en de liturgie voor zijn afscheid klaar. Op beide stonden zijn bovenstaand gedicht en zijn logo afgedrukt.

De afscheidsdienst droeg een laagkerkelijk karakter. De pastor had, naar hij zei, de symbolen uit de Rooms-Katholieke kerk meegenomen. Hij besprenkelde aan het begin de kist met de wijwaterkwast, hij liet door de achterkleinkinderen de kaarsen rond de kist aansteken met de vlam van de Paaskaars, hij bad het Onze Vader en aan het eind 'bewierookte' hij kist en foto van Ger.

In de verschillende toespraken werden herinneringen opgehaald aan Ger als vader, als opa en als partner. De pastor koppelde zijn overweging aan de drie apen, die al in het bloemstuk op de kist stonden. Aan de hand van meerdere sets aapjes en een bijbehorend gedicht benadrukte hij het vele vrijwilligerswerk van Ger voor kerk, ouderenwerk en wijkcentrum.

Het afscheid werd omlijst door een dixieland-band met muziek van Glenn Miller. Deze band liep ook voor de rouwauto richting het crematorium.

Het zal niet gemakkelijk zijn Ger als HZZ-vriend te vergeten!

Bert Willering.

